

STRESZCZENIE

GÓRSKIE AUTONOMICZNE JEDNOSTKI TURYSTYCZNE W SUDETACH.

Zagadnienie „Górskie autonomiczne jednostki turystyczne w Sudetach” dotyczy istotnego i aktualnego problemu chaotycznych przebudów obiektów zabytkowych i budowy nowych obiektów w których zgodnie z obecnymi trendami dąży się do stosowania wszystkich możliwych technologii ekologicznych dla obniżenia kosztów eksploatacji przy zapewnieniu wysokiego poziomu pełnienia usług turystycznych nie przykładając wagi do wartości regionalizmu.

Na podstawie przedmiotu pracy sformułowano tezę:

„Współczesne dążenia do uzyskania samodzielności energetycznej budynków o funkcji turystycznej, położonych w górach (Sudety), realizowane poprzez montaż specjalistycznych instalacji, stoją w dużej mierze w sprzeczności do wymogu zachowania historycznej formy modernizowanych obiektów powstałych do 1945 roku, jak i do procesu kontynuacji regionalnych wzorców w formie nowoprojektowanych budynków.”

Na podstawie określonej tezy postawiono cele pracy:

- Prześledzenie i analizę dotychczasowych osiągnięć rozwoju nauki i techniki w zakresie samowystarczalności energetycznej obiektów turystycznych w Sudetach wraz z ich historią i rozwojem turystyki, oraz wyciągnięcie wniosków, co do możliwości i zakresu stosowania w praktyce autonomicznych rozwiązań w odniesieniu do problemu ochrony regionalnych wartości architektury budynków wzniesionych do 1945 roku.
- Analiza procesu powstawania budynków schronisk, tak pod kątem ekonomii, jak i ochrony środowiska (śląd węglowy).
- Próba odpowiedzi na pytanie w ramach dotychczasowej wiedzy o celowość dążenia do całkowitej autonomii energetycznej obiektów położonych w Sudetach i w innych pasmach górskich (Alpy), poprzez przegląd tych rozwiązań i wyciągnięcie wniosków, co do możliwości i zakresu stosowania w praktyce tej metody.

W celu przeprowadzenia kompleksowej analizy dysertację podzielono na VIII części, z czego w częściach analitycznych omawia analizuje się:

W Części II - panoramę Sudetów, Meteorologie i klimat, Faunę i florę, Geologie i surowce naturalne Sudetów, porównuje Sudety na tle innych gór i określa Warunki geo klimatyczne istotne dla konstrukcji i formy budynków.

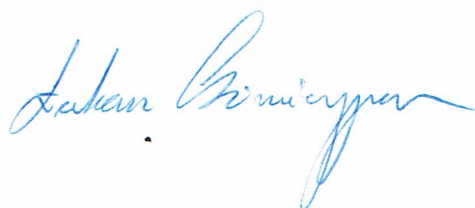
W Części III - stosowane rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe oraz formy architektoniczne budynków regionalnych w Sudetach. Rozdział podsumowuje możliwości zachowania regionalnego charakteru i detalu architektonicznego w budynkach zabytkowych w czasie ich modernizacji, - problemy konserwatorsko-budowlane.

W Części IV - całą historię regionu pod względem czynników determinujących powstanie i przemiany architektury turystycznej w Sudetach. Analiza historyczna jest podzielona na podrozdziały omawiające poszczególne etapy przemian architektury turystycznej w Sudetach.

W Części V - Charakterystykę krajobrazu górskiego i wpływ turystyki na obszarach chronionych z pokazaniem konsekwencji oddziaływania ruchu turystycznego na przyrodę.

W Części VI – zdefiniowanie autonomii budynków i możliwości jej uzyskiwania. Charakterystyka autonomii i jej miejsce w budownictwie w Polsce i europie. Określono udział nowych technologii w uzyskiwaniu określonego stopnia autonomii obiektów turystycznych, podając wybrane przykłady ze świata a także z południa Polski ze szczególnym nastawieniem na obiekty schronisk zlokalizowanych w Sudetach o zabytkowym statusie.

W Części VII - przedstawiono osiągnięte wyniki badań z określeniem przyszłych kierunków i perspektywy badań. W podsumowaniu udowodniono sformułowaną tezę. Wniosek z analizy zebranych materiałów jednoznacznie określa że na ten moment rozwoju technologicznego brak optymalnych możliwości zapewnienia pełnej autonomii przy modernizacji budynków historycznych, bez nieodwracalnego wpływu na ich architekturę.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jacek Kowalczyk', is positioned on the right side of the page.